

Odpoledne

Vzduch jako by se chvěl, to jenom přeslazený kafe pracuje. Z venku jde vidět to napůl nic, co si jen tak trošičku hraje s větvemi břízy a s posypem na silnici. Všechny otázky, které byly posledního půl roku ve vzduchu jsou jaksi vyřešeny, dotaženy do konce a nezbývá, než otvírat nová témata a stavět na nich nové problémy.

S takovým vnitřním klidem se hlavní hrdina díval z okna, nic se nedělo, snad kromě toho, že po ulici před řadovými domky na kraji města prošel chlap s něčím, jako bílou plynovou maskou na obličeji a hlavnímu hrdinovi připadalo, že se mu to zdá. Že jistě odchází od hrdinova domu, že tu nainstaloval nějakou výbušninu, a tak hlavní hrdina čeká, až nastolené ticho přeruší exploze.

Čeká nehnutě, a zcela v poklidu přemítá, jestli se ještě probere, jestli mu bude pískat v uších, a jestli se mu to celé jen nezdá.